

ΤΗΝ ΕΚΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Οί απόστολοι Παῦλος καί Σίλας στους Φιλίππους

Ἐπί τῆς Πράξεως τῶν Ἀποστόλων
(ΙΣ', 16-34)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν·

16-18 Ἡ θεραπεία τῆς μαντευομένης δούλης

 κεῖνες τῆς ἡμέρας·

Καθώς ἐμεῖς οἱ απόστολοι πηγαίναμε στόν τόπο τῆς προσευχῆς, συνέβη νά μᾶς συναντήσῃ μιᾶ νεαρή δούλη, πού ἦταν δαιμονισμένη μέ πνεῦμα μαντικό καί πρόσφερε μέ τῆς μαντεῖες πολλά χρήματα στους κυρίους της.

17^α Αὐτή ἔτρεχε πίσω ἀπό τόν Παῦλο καί τόν Σίλα, φωνάζοντας δυνατά·

17^β «Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί εἶναι σταλμένοι ἀπό τόν παντοδύναμο Θεό καί μᾶς δείχνουν τόν δρόμο γιά τήν σωτηρία μας».

18^α Ἐπαναλάμβανε μάλιστα τά ἴδια λόγια γιά πολλές ἡμέρες.

18^β Τότε ὁ Παῦλος ἀγανακτησμένος ἀπό τήν συμπεριφορά της, στράφηκε πρός τό πονηρό πνεῦμα καί εἶπε·

18^γ «Σέ διατάζω, στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά βγεῖς ἀμέσως ἔξω ἀπό αὐτήν».

18^δ Καί τήν ἴδια στιγμή ἡ νεαρή δούλη ἐλευθερώθηκε ἀπό τό δαιμόνιο.

19-24 Ὁ Παῦλος καί ὁ Σίλας στήν φυλακή

19 Ὅταν τά ἀφεντικά της εἶδαν, ὅτι ἔχασαν πιά τήν ἐλπίδα τῆς κερδοφορίας, ἔπιασαν τόν Παῦλο καί τόν Σίλα καί τοὺς ἔσυραν στό δικαστήριον, γιά νά τοὺς παρουσιάσουν στους ἄρχοντες.

20^α Ἐπειτα ἀφοῦ τοὺς ὀδήγησαν μπροστά στους στρατηγούς, εἶπαν·

20^β «Αὐτοί ἐδῶ οἱ ἄνθρωποι, Ἰουδαῖοι στήν καταγωγῆ, ἀναστατώνουν τήν πόλιν μας.

21 Διαδίδουν μάλιστα ἰουδαϊκές διδασκαλίες, πού ἐμεῖς οἱ Ῥωμαῖοι δέν ἐπιτρέπεται, οὔτε νά τῆς παραδεχόμεσθε, οὔτε νά τῆς ἐφαρμόζουμε».

22 Τότε ὁ ὄχλος ξεσηκώθηκε ἐναντίον τους. Οἱ στρατηγοί πάλι καταξέσχισαν τὰ ἐπανωφόρια τῶν ἀποστόλων καί διέταξαν νά τούς ραβδίσουν ἀλύπητα.

23 Ἀφοῦ καταπλήγωσαν τό σῶμα τους, τούς ἔκλεισαν στήν φυλακή καί ἔδωσαν διαταγή στόν δεσμοφύλακα, νά πάρει αὐστηρά μέτρα γιά τήν ἀσφάλειά τους.

24 Αὐτός παίρνοντας τέτοια ἐντολή, τούς ἔκλεισε στήν πιό βαθιά φυλακή καί ἐπί πλέον ἔδωσε τὰ πόδια τους σφιχτά στόν πάσαλο.

25-28 Τά μεσάνυχτα σεισμός ξυπνάει τόν δεσμοφύλακα

25 Κατά τὰ μεσάνυχτα ὁ Παῦλος καί ὁ Σίλας δοξολογοῦσαν τόν Θεό μέ προσευχές, ἐνῶ οἱ ἄλλοι φυλακισμένοι τούς ἄκουγαν καί παραξενεύονταν.

26^α Ξαφνικά ἔγινε τόσο μεγάλος σεισμός, ὥστε νά ταρακουνηθοῦν οἱ τοῖχοι τῆς φυλακῆς ὡς τὰ θεμέλιά τους.

26^β Ἄνοιξαν αὐτόματα ὅλες οἱ πόρτες τῶν φυλακῶν καί λύθησαν τὰ δεσμά ἀπό ὅλους τούς φυλακισμένους.

27 Μόλις ὁ δεσμοφύλακας ξύπνησε καί εἶδε ἀνοιχτές τίς πόρτες τῶν φυλακῶν, τράβηξε τό σπαθί ἀπό τήν θήκη του καί ἀποφάσισε νά δώσει τέρμα στήν ζωή του, γιατί ἦταν πεπεισμένος, ὅτι οἱ φυλακισμένοι εἶχαν δραπετεύσει.

28 Ὁ Παῦλος ὅμως φώναξε μέ δυνατή φωνή λέγοντας: «Μήν κάνεις κανένα κακό στόν ἑαυτό σου, γιατί ὅλοι εἴμαστε μέσα στά κελλιά μας».

29-34 Ὁ δεσμοφύλακας πιστεύει καί βαπτίζεται

29 Ἀμέσως ἐκεῖνος ἄρπαξε φῶτα στά χέρια του, μπῆκε βιαστικά στό κελλί τῶν φυλακισμένων καί γονάτισε κατατρομαγμένος στά πόδια τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλα.

30 Ἀφοῦ τούς ἔβγαλε ἔξω, τούς ρώτησε: «Κύριοι, τί πρέπει νά κάνω τώρα γιά νά σωθῶ»;

31 Αὐτοί τοῦ ἀπάντησαν: «Πίστευσε στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό καί ἔτσι θά σωθεῖς ἐσύ καί ἡ οἰκογένειά σου».

32 Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἀπόστολοι κήρυξαν τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ στόν ἴδιο καί σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους τοῦ σπιτιοῦ του.

33 Ἐκείνη τήν ὥρα ὁ δεσμοφύλακας τούς πῆρε ἀπό τήν φυλακή, τούς ἔλουσε ἀπό τίς πληγές τους καί ἔπειτα βαπτίσθηκε ὁ ἴδιος μέ ὅλους τούς δικούς του.

34 Στό τέλος, ἀφοῦ τούς ἀνέβασε στό σπίτι του, τούς ἔστρωσε τραπέζι γιά νά φᾶνε καί καταχάρηκε μέ τήν οἰκογένειά του, γιατί τώρα ὅλοι εἶχαν πιστεύσει στόν Θεό.